

i tidligere Betænkninger, virkelig have fundet en saadan Paaagtning fra Administrationens Side, at der neppe er nogen særlig Grund til at beklage sig i saa Henseende. Dette skal jeg heller ikke sige, at Udvalget har gjort, men det forekommer mig, at man saa villigt søger at imødefomme ethvert Dunst, som fremkommer i den Henseende, og som overhovedet kan forliges med Tjenestens Løve, at det vel kunde have været udtrykt noget mere anerkjendende, end skeet er. Jeg troer, at det vil findes ved de fleste af de Poster, som ere omtalte i den almindelige Hensætning, at de mere eller mindre ere blevne lagte paa Hjerte af Administrationen og Tid efter anden blive mere og mere opfyldte. Jeg skal forøvrigt erkjende, at det ærede Udvalg paa mange Punkter har søgt at komme Lovudkastet saa nær som muligt, og jeg skal navnlig erkjende, at, forsaavidt Thinget maatte ville følge det ærede Mindretal i det Underændringsforslag, som er stillet under Nr. 2, da vil § 1, forsaavidt det angaaer Røntningsforholdene, have en for mig tilfredsstillende Røntning. Foruden de Grunde, som det ærede Mindretal selv har anført for sit Forslag, skal jeg bede det ærede Thing vel at lægge Mærke til den Betydning, som den ærede sidste Taler fremhævede, at der var ved Overpostmesterembedet i Kjøbenhavn, og jeg tillader mig endnu at sige den Bemærkning til, at der efter min Mening kan være Grund for det ærede Thing til dog engang at vise et Mindretal en Opmærksomhed, naar det, som det forekommer mig at have være yderst sjældent i dette store Udvalg, har havt Mod til at vedkjende sig sin Mening, eller naar det ialfald har fundet, at Omstændighederne ere saaledes, at det bør fremsætte sin Mening. At der forøvrigt er forskjellige Mindretal i Udvalget, som ikke have villet fremsætte Forslag, staaer med tydelige og klare Ord i selve Betænkningen. Jeg for mit Vedkommende maa sætte en overordentlig stor Pris paa, at Mindretallet her har formuleret sin Tanke i bestemte Forslag, og jeg gjentager, at saafremt det ærede Thing maatte finde sig opfordret til at følge dette Mindretal, da vil § 1 have en for mig tilfredsstillende Røntning

med Undtagelse af nogle enkelte Redaktionsforandringer, som jeg senere skal komme til. En af de Hoveddifferentser, som ligge mellem Udvalget og mig, angaaer Røntningen af de Kjøbenhavnske Postforhold. Jeg har ganske vist ikke i og for sig Noget imod Tanken, som det ærede Udvalg har fremsat, nemlig den, at der for Tiden maaskee er mere Anledning til at lade det nærværende Forhold bestaae, men at det ikke desto mindre maa anses for at være en Røntning, der ikke paa nogen Maade i Længden kan fyldestgjøre eller fortjener Fortrinet for den af Røntningen i Lovforslaget foreslaaede. Jeg anseer det for en Sag, der ikke kan være underkastet nogen Tvivl, at samtlige Kjøbenhavnske Postcontoirer eller Afdelinger af Postcontoirerne bør være samlede under een Chef. Jeg nævner ikke allermindeste Tvivl om, at det baade med Hensyn til Forretningernes correcte Udførelse og deres billigste Udførelse fortjener Fortrinet, at den hele Postbestyrelse i Kjøbenhavn er samlet under et Overhoved. Det, jeg altsaa egentlig har at indvende mod Udvalgets Forslag, er ikke det, at man nu for nogle Aar vil blive staaende ved den nuværende Røntning, indtil Omstændighederne sige sig saaledes, at den med Letthed kan forandres, idet jeg ganske vist skal erkjende, at for Tiden ere Grændserne mellem det udenbyes og indenbyes District saa noie afpælede og Districterne derved saaledes begrændsede, at Nødvendigheden af en Forandring ikke ligefrem foreligger; men det, jeg ikke kan finde mig i, er, at man opstiller det, der skulde være Undtagelse, som Hovedregel og derimod slyder Hovedreglen tilside til en fjernere Fremtid. Naar jeg altsaa skal sige, hvad det er, jeg ønsker forandret i saa Henseende, da er det dette, at man istedetfor Fernbanepostmesteren optager de i Lovforslaget ommielde 3 Overpostcontrolleurer, men jeg har Intet imod, at man tilføjer: „herunder indtil Vacance Fernbanepostmesteren i Kjøbenhavn“, thi herved er den endelige Røntning, som maa antages at være den, der svarer bedst til Forretningerne, laaet fast i Loven, og det bliver da et Spørgsmaal, naar den skal gennemføres. Jeg har ogsaa en anden Grund til at maatte gjøre denne For-